

лихъ три хыляды и шестотинъ гроша за заемнжты-ты пашы. Ала това на мнозина къщници тяжко ще дойде, като земе да плаща отъ свој-тж стокж всякж годинж свой-тъ опрѣделенъ дѣлъ въ имя на помянжтж-тж лихвж; за това по-добрѣ е никой нищо да не плаща отъ свое-то иманіе въ имя-то на рѣченж-тж лихвж.

Златарчяне си искали на това, и въ гласъ извикиали: това искали да чюемъ, защо-то ни твърдѣ износи.

Боянъ издигналь гласъ и рѣкъль: Любезни братя! ные имамы още голѣмо място за селекж пашж (мерж). Това място е безполезно, сухотрѣвно, на кое-то нашій добытъкъ не на-мира никаквж хранж. Всякой отъ насъ, кому-то припада тая пашя, ималъ бы отъ неї голѣмж ползж; а пакъ днесъ отъ неї кой ся ползува? Нанинж, никой. Богати-ти, кон-то имать много добытъкъ, кой-то истырвать тамъ лѣтѣ на пашж, имать очевидвж щетж оттука. Не само че добытъкъ-ть имъ дохожда у дома си вечеръ по-гладенъ, отъ кол-ко-то утренъ, кога излиза на поле-то; нѣ распелява си още и добытъчный-ть торъ, толкова нужденъ за нивы-ты. А си-ромаси-ти, кон-то вѣмать врѣмѧ да имать кравы, трѣбва да отстѣпить пашж-тж на богаты-ты, и така тѣ оттука нѣмать ни за дукато ползж. Това право ли е? Защо богати-ти да имать по-голѣмо прѣимущество на общиинскж-тж стокж отъ сиromасы-ты? та ные не смы ли всици Златарчяне? Нѣма ли между нась единъ-ть право както и другий-ть? Слѣдо-вателно нашій-ть съвѣтъ е тоя, пашя-та да ся дигне и меж-ду наи да ся раздѣли единакво, та всякой да може да си обра-ботва дѣла по волїж-тж си. Нѣ тая земя пакъ си остана сел-ска. Всякой ще земе дѣла си като подъ заплатж (южереть), и не ще може да го продаде, нито да заложи, нѣ по смирѣт-ж му остана си пакъ на общиинж-тж. Тои дѣлъ послѣ ще ся дава на нѣкой младъ новакъ, кой-то ся задоми, а нѣма си такъвж земј. Всякой ще заплаща на годинж за дѣла си по нѣкой грошъ, и съ тия пары пцемъ исплащамы лихвж-тж на общиинскій-ть длъгъ. И така тж лихвж никой не ще ј исплаща изъ свој кессиј, нѣ отъ това, кое-то му е дала об-щиина-та за поминъкъ.

Боянъ, като свършилъ прикасж-тж, подигнжло си въ общиинж-тж гълъчива, прѣпирня и викъ, като че ли си е кръвъ проляло помежду имъ. Богати-ти, кон-то да сега самы си